

מ"ת (ירושלים) 15753-11-24 - מדינת ישראל נ' ארכאן סלהב

מ"ת (ירושלים) 15753-11-24 - מדינת ישראל נ' ארכאן סלהב מחוזי ירושלים

מ"ת (ירושלים) 15753-11-24

מדינת ישראל

נגד

ארכאן סלהב

בית המשפט המחוזי בירושלים

[01.01.2025]

כבוד השופט אברהם הימן

החלטה

רקע דיוני

נגד המשיב הוגש כתב אישום, ובד בבד עם הגשתו הוגשה בקשה למעצר עד תום הליכים. בדיון שהתקיים ביום 19.11.2024, בעניין בקשת המבקשת למעצר עד תום הליכים, טען המשיב כי אין במקרהו, תשתית ראייתית מספקת לכתב האישום, וממילא יש לדחות הבקשה למעצר עד תום הליכים. לאחר עיון ובחינת הראיות המצויות בתיק החקירה, החלטתי מיום 9.12.2024 כי קיימת תשתית ראייתית מוצקה, ומכל מקום כזו העונה לדרישות הדין באשר לראיות לכאורה אשר מהוות בסיס ראייתי לכתב האישום, וממילא לבקשה למעצר עד תום הליכים. החלטתי זו מתייחסת למחלוקת בין הצדדים באשר לבחינת חלופת מעצר, לאחר הקביעה כי קיימת תשתית ראייתית.

לא מצאתי בהחלטתי זו לחזור על עובדות כתב האישום, אלא בתמצית, אציין כי במועד הרלבנטי לכתב האישום היה למשיב סכסוך עם שכניו ממשפחת טויל. המשיב החזיק אקדח ותחמושת מתאימה לאקדח. על פי הראיות בתיק עולה כי ביום 19.9.2024, בשעה 18:51 לערך, נורו יריות לעבר ביתו של המשיב, עת שהה עם אמו וילדיו בבית מגוריהם. בתגובה לקח המשיב את האקדח, מהמקום בו היה בבית, יצא אל מרפסת ביתו ומשם ירה באמצעות האקדח מספר יריות לעבר אלה אשר ירו לכיוון ביתו. טיעוני הצדדים

כאמור, בדיון שהתקיים לפני ביום 9.12.2024, הודעתי לצדדים על אודות החלטתי בדבר הראיות לכאורה לכתב האישום. בתום מתן ההחלטה, ובשאלת בחינת חלופת מעצר עתרה באת כוח המבקשת, להימנע מלבחון חלופת מעצר ולהורות על מעצר המשיב עד תום הליכים בלי לבחון חלופת מעצר, שכן המקרה הוא חמור ביותר לפי שמדובר בשימוש בנשק חם, וכי על פי הדין ככל שמדובר בשימוש בנשק כפי שבנסיבות המקרה, אזי רק במקרים חריגים יבחן בית המשפט חלופת מעצר.

בא כוח המשיב, עתר לבחון חלופת מעצר, בין היתר, באמצעות שירות המבחן. בא כוח המשיב, טען כי המשיב מצוי היה באיזוק אלקטרוני בתיק תעבורה, ולפיכך מוכר הוא לשירות המבחן ואין בהפנייתו זו משום העמסת יתר על העומס המוטל על שירות המבחן. לדבריו, אין המקרה שלפנינו מסוג המקרים שבית משפט יחרוג מן הכלל של בחינת חלופת מעצר. עוד טען בא כוח המשיב כי מעצרו של המשיב בלי לבחון חלופת מעצר, יוצר אבסורד לנוכח העובדה שהמעורבים בסכסוך - משפחת טויל - איש מהם אינו עצור.

דיון והכרעה

בבואי לבחון ולהחליט במחלוקת שבין הצדדים, אפנה לבסיס החוקי להחלטה, והוא סעיף 21(א) אליו מתייחס גם סעיף 21(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (המוכר בכינויו "חוק המעצרים"). שני סעיפי חוק אלה גודרים את המחלוקת בין הצדדים, ולטעמי, יש גם משום מענה למחלוקת. סעיף 21(א) לחוק המעצרים קובע נסיבות העילה למעצר עד תום הליכים, הליך חריג מבחינה זו, שבית משפט מוסמך להורות על מעצרו של אדם עד תום הליכים נגדו, אף על פי שחזקת החפות עומדת לו. ראוי להפנות במיוחד לסעיף 21(א) ו(ג), המציין מהן העילות למעצר עד תום הליכים. סעיף קטן (ג), עניינו מקרים חמורים במיוחד שהמחוקק ראה לקבוע את עילת המסוכנות כחזקת מסוכנות סטטוטורית. משמע, משנמצא מקרה העונה לאחד העבירות המפרטות בו, אזי חזקה היא שקיימת עילת מסוכנות, וממילא אין צורך להצביע על עובדות ונסיבות המקימות עילה זו. על פי הראיות במקרה שלפני, ביצע המשיב, לכאורה, עבירה המפורטת בסעיף קטן (4): "...עבירה שנעברה תוך שימוש בנשק קר או חם".

אחזור לגדרו של סעיף 21 לחוק המעצרים. בסעיף 21(ב) נקבע הכלל לפיו בית משפט לא ייתן צו מעצר לפי סעיף (א)(1) אשר בגדרו נקבע כאמור בעניין שימוש בנשק, אלא אם כן: "לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ובתנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה";. וכאן עולה השאלה האם ניתן להשיג את מטרת המעצר בעניינו של המשיב בדרך הפוגעת פחות בחירותו?

התשובה לשאלה שהצבתי לעיל, כך לפי דעתי, היא בשלילה. ראשית אפנה לנסיבות ביצוע העבירות על פי כתב האישום והראיות בתיק החקירה. כאן המקום להעיר הערה הנובעת מניסיון שיפוטי-פרקטי המצטבר בעניינים אלה. יש והביטוי המילולי בכתב האישום ובבקשה למעצר עד תום ההליכים, אין בו כדי להצביע על התמונה בכללותה, ובעיקר על הנסיבות החמורות והמסוכנות של האירוע. לאחר שעיינתי בחומר הראיות, מצאתי לקבוע כי על פי, התנהלותו של המשיב במקרה שלפני, היא מאופיינת בהתנהלות עבריינית חמורה. מדי עת, לכשבאה לידיעתנו ידיעה על אודות שימוש בנשק חם שעושה אדם כלפי רעהו, ולמרבה הצער מדובר בריבוי מקרים כאלה, נדים אנו בראשו לעיתים בזעזוע לנוכח התופעה הקשה. אלא שתופעה זו מקבלת ביטוי קשה וחמור שבעתים לאחר עיון בחומר הראיות. בעיקר קשה וחמורה הקלות הבלתי נסבלת של השימוש בנשק חם. נשק חם, אשר כוון לעבר אדם, כוון על מנת לקטול אותו. חיי אדם הם ערך עליון כידוע ועל כך אין עוררין. כאן, במקרה שלפני, עיון בחקירת המשיב מצביע על התנהלות הקרובה לזלזול באשר לשימוש בנשק חם. המשיב בחקירתו מתפאר ומתגאה בכוחו הרב ומעמדו כאדם קשוח, הנובע משימוש בנשק (ראו שיחת האזנת הסתר אשר אליה התייחסתי בניחוח הראיות לכאורה). הראיות בתיק זה, מצביעות באופן ברור על מסוכנותו של המשיב- בנסיבות של שימוש בנשק במסגרת סכסוך של המשיב עם משפחת טויל. לא מצאתי להוסיף על כך הדברים מדברים בעד עצמם.

עיינתי בגיליון הרשעותיו הקודמות של המשיב. המשיב בן 41 אשר לו שמונה הרשעות קודמות. בשנת 2014 נדון לתקופת מאסר של 33 חודשים בשל עבירות רכוש ומרמה ובין היתר עבירה של רכישת או החזקת נשק שלא כדין. בשנת 2013 נדון המשיב לעונש של שנת מאסר בגין עבירות של אלימות ורכוש. באותה שנה נדון המשיב פעמיים לעונשי מאסר, האחד למשך 30 יום, והשני למשך שנה בגין עבירות רכוש ואלימות ובין היתר עבירות של חבלה חמורה וחבלה כשהעברייני מזוין. בשנת 2012 נדון המשיב לעונש מאסר למשך שנה בגין עבירות רכוש כנגד רכב. עוד עולה כי מעבר להרשעות הללו בהן נדון המשיב למאסר בפועל, הרי שהורשע בשלוש פעמים נוספות בגין עבירות רכוש, לעונשי מאסרים מותנים, אשר משום התנהלותו העבריינית הופעלו במשפטים מאוחרים יותר. המשיב עובר עבירות ופוגע בציבור כמעט ברצף תקופתי מאז שנת 2004.

אלא שבכך לא סגי. עיון בעברו הפלילי של המשיב, יגלה עבירות תעבורה רבות וחמורות. כאן המקום להפנות לתיק תעבורה 6254-01-24 בו הואשם המשיב בעבירות של: נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברכב ללא ביטוח ונהיגה ללא רישיון. בצמוד לכתב אישום זה הוגשה בקשה לבית משפט לתעבורה, למעצר המשיב עד תום ההליכים (תיק מ"ת 6256-01-24). על מנת להיווכח באשר להתנהלותו העבריינית של המשיב ראוי לעיין בבקשה זו, שכן ממנה ניתן ללמוד על התנהלותו המזלזלת ורומסת החוק של המשיב. התנהלות זו באה לידי ביטוי בכך שהוא פעם אחר פעם (שש פעמים בעבר) נהג הוא ברכב מבלי שהורשה לנהוג. יתירה מזו, גם גזר דין של פסילה מלנהוג ברכב, לא עשה עליו רושם כלשהוא.

אלא שלכל אלה נמצא המשך. מסתבר כי בעקבות הבקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים בתיק התעבורה הנ"ל, הורה בית המשפט בהחלטה מיום 30.1.2024, להמשך מעצרו של המשיב עד תום ההליכים באיזוק אלקטרוני. מסתבר כי החלטה זו למעצר באיזוק אלקטרוני, לא עשתה במיוחד רושם או השפעה על התנהלות המשיב, שכן ביום 1.10.2024, הוגש כנגד המשיב בבית משפט השלום בירושלים כתב אישום הכולל בחובו חמישה אישומים בהם יוחסו למשיב חמש עבירות של סחר בסמים, ובאישום אחד גם עבירה של הדחת קטין לסמים (ת.פ. 20590-10-24). עיון בארבעה מבין חמשת האישומים מגלה כי העבירות הללו בוצעו בחודש אוגוסט וספטמבר 2024, דהיינו בהיות המשיב במעצר שבאיזוק אלקטרוני על פי החלטת בית המשפט לתעבורה, כמצוין לעיל. בצמוד לכתב אישום זה, הוגשה לבית משפט השלום בירושלים בקשה למעצר עד תום ההליכים (מ.ת. 20612-10-24). ואכן, ביום 15.10.2024, הורה בית משפט השלום על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ויודגש, כי על פי הראיות לכאורה בתיק שלפני, העבירות החמורות של יריות באקדח אשר בוצעו על ידי המשיב, בוצעו בעת נתון במעצר שבאיזוק אלקטרוני. אל לנו לשכוח ולו לרגע שמעצר באיזוק אלקטרוני כמוהו ככל מעצר אלא מיקום המעצר שונה (ראו בש"פ 77/17 בעניין פלוני נ' מדינת ישראל).

עולה מן המקובץ כי בעת שהמשיב, ביצע, על פי הראיות לכאורה בשני כתבי האישום הללו, עבירות חמורות ביותר של סחר בסמים בריבוי מקרים, ושימוש בנשק חם אל עבר שכניו- עשה כן בעת שהוא במעצר באיזוק אלקטרוני. לפיכך, ואני שואל שאלה רטורית: האם ניתן לאיין או לסכל, מסוכנותו של אדם זה, המבצע לכאורה, עבירות חמורות כל כך, בהיותו במעצר באיזוק אלקטרוני? ככל העולה מהנסיבות הללו, הרי המשיב כאילו אומר לנו, אם אהיה משוחרר ולא אהיה נתון במעצר מאחורי סורג ובריח, אחזור ואבצע עבירות חמורות ואפגע בציבור.

סוף דבר,

אני סבור כי במקרה שלפני מתקיים החריג לפיו אין מקום לבחון חלופת מעצר. אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

מזכירות בית המשפט תעביר החלטה זו לצדדים, ותעביר לחתימתי פקודת מעצר.

ניתנה היום, א' טבת תשפ"ה, 01 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.